

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

Σχετικά με το νόμο_«Εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, Προστασία της Ακαδημαϊκής Ελευθερίας, Αναβάθμιση του Ακαδημαϊκού Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις», η Συνέλευση του Τμήματος Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, στην 359^η (17/2/2021) Έκτακτη Συνεδρίασή της, αποφάσισε τα εξής:

Α. Συντάσσεται και υποστηρίζει τις σοβαρές επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν έναντι του νομοσχεδίου από τη Σύνοδο των Πρυτάνεων (αποφάσεις Συνόδου των Πρυτάνεων 4^{ης}/11/2020 & 20^{ης}/1/2021) και από τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Κρήτης (αποφάσεις Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Κρήτης 17^{ης}/12/2020 & 21^{ης}/1/2021).

Β. Εκφράζει τη δυσαρέσκεια και την ανησυχία της για τη δυσφήμιση των Δημόσιων Πανεπιστημίων, τα οποία στη διάρκεια της συζήτησης του νόμου παρουσιάστηκαν ως τόποι «ανομίας», παραβατικότητας, βανδαλισμών και κάθε είδους βίας. Σποραδικά περιστατικά βίας, που έχουν λάβει χώρα κυρίως σε κεντρικά ΑΕΙ, είναι μεν απολύτως καταδικαστέα αλλά σε καμία περίπτωση δεν χαρακτηρίζουν την καθημερινότητα της πανεπιστημιακής ζωής. Τα ελληνικά Πανεπιστήμια επιτελούν υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο με συνέπεια και υπευθυνότητα, όπως φαίνεται από την υψηλή και διαρκώς βελτιούμενη θέση τους στις διεθνείς κατατάξεις, παρά τη διαχρονικά ελλιπή χρηματοδότησή τους.

Γ. Διαφωνεί με την ίδρυση Ομάδας Προστασίας Πανεπιστημιακού Ιδρύματος (Ο.Π.Π.Ι.) που θα υπάγεται στην Ελληνική Αστυνομία (ΕΛ.ΑΣ), καθώς η εγκατάσταση ενός τέτοιου σώματος εντός των Πανεπιστημίων αντιβαίνει στη συνταγματική επιταγή για «πλήρη αυτοδιοίκηση» των ΑΕΙ (αρθ.16 παρ.5). Ένα τέτοιο μέτρο, πρωτοφανές για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, αντίκειται στη μακροαίωνα παράδοση των ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων, που λειτουργούν ως χώροι ελευθερίας, ανεξαρτησίας, ανεκτικότητας, πολυφωνίας αλλά και προστασίας της διαμαρτυρίας και της αμφισβήτησης. Ειδικά, για τους φοιτητές/φοιτήτριες, η συμμετοχή τους στην Πανεπιστημιακή ζωή αποτελεί διαδικασία κοινωνικοποίησης και εξοικείωσής τους με την ιδιότητα του ενεργού πολίτη. Υπό αυτήν την έννοια, ο ρόλος του Πανεπιστημίου οφείλει να είναι παιδαγωγικός και όχι κατασταλτικός. Απέναντι σε κάθε συμπεριφορά που παραβιάζει τους κανόνες της ακαδημαϊκής ζωής στο Ίδρυμα, οι Πανεπιστημιακές αρχές οφείλουν να εξαντλούν όλα τα περιθώρια διαλόγου και συνεννόησης. Η διαρκής παρουσία αστυνομικού σώματος, το οποίο θα έχει το δικαίωμα να αυτενεργεί – να δρα δηλαδή χωρίς συνεννόηση με τις Πρυτανικές αρχές – μάλλον θα πυροδοτεί εντάσεις παρά θα επιλύει προβλήματα. Η παρουσία ενός σώματος, η στελέχωση του οποίου θα γίνει κατά προτεραιότητα από ειδικούς φρουρούς που έχουν θητεύσει στις ειδικές δυνάμεις, θα μπορούν να διενεργούν προανάκριση και θα φέρουν ελαφρύ οπλισμό (π.χ. γκλομπς, χειροπέδες, κ.λπ.), αναμένεται να εισαγάγει στο Πανεπιστήμιο μια μιλιταριστική και αστυνομική κουλτούρα, συνδεδεμένη με τον αυταρχισμό, την καταστολή και την πειθάρχηση. Η κουλτούρα αυτή αντίκειται τόσο στις αρχές, τις αξίες και τις πρακτικές της ακαδημαϊκής ζωής, όσο και στον σεβασμό απέναντι στα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών.

Δ. Η Συνέλευση του Τμήματος Κοινωνιολογίας δεν παραγνωρίζει την ανάγκη προστασίας των χώρων, του εξοπλισμού και των μελών της Πανεπιστημιακής κοινότητας από έκνομες πράξεις. Θεωρεί, ωστόσο, ότι η ανάγκη αυτή θα πρέπει να καλύπτεται με την ενίσχυση της φύλαξης των Πανεπιστημίων από ειδικό προσωπικό (φύλακες) που θα λογοδοτεί στις αρχές του κάθε Ιδρύματος. Θεωρεί, δε, πως η φύλαξη οφείλει να διακρίνεται από την αστυνόμευση. Κατά τα άλλα, το ισχύον νομικό πλαίσιο, που επιτρέπει την αυτεπάγγελτη επέμβαση της Αστυνομίας όταν διαπιστώνονται εγκληματικές ενέργειες, αρκεί για την αντιμετώπιση τέτοιων ενεργειών.

Ε. Η Συνέλευση του Τμήματος Κοινωνιολογίας ασπάζεται το όραμα ενός Πανεπιστημίου που θα είναι χώρος ελευθερίας, διαλόγου, απρόσκοπτης επιστημονικής έρευνας, όντας παράλληλα ανοικτός στην κοινωνία, στους πολίτες και στην πόλη. Σε αυτό το πλαίσιο, εκτιμά πως οι προβλέψεις του νέου νόμου σχετικά με τους περιορισμούς πρόσβασης στους χώρους του Πανεπιστημίου, την εγκατάσταση καμερών και την παρακολούθηση των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας από το «Κέντρο Ελέγχου και Λήψης Σημάτων και Εικόνων» δημιουργούν ένα περιβάλλον ασφυκτικής επιτήρησης που απειλεί όχι μόνο τα ατομικά δικαιώματα, αλλά και την ίδια την ακαδημαϊκή

ελευθερία. Η δε άδεια εισόδου αποκλειστικά σε φοιτητές, διδάσκοντες και εργαζόμενους μετατρέπει το Πανεπιστήμιο σε έναν περικλειστο χώρο και δυσχεραίνει την ελεύθερη πρόσβαση όλων των ενδιαφερομένων πολιτών σε πανεπιστημιακά μαθήματα, σεμινάρια, συνέδρια, εκδηλώσεις, καθώς και στις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες.

ΣΤ. Η Συνέλευση του Τμήματος Κοινωνιολογίας εκφράζει τις **έντονες επιφυλάξεις της στην καθιέρωση «βάσης εισαγωγής»**, καθώς ένα τέτοιο μέτρο δεν λύνει καμιά από τις χρόνιες παθολογίες του συστήματος εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση. Το μέτρο αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό από τα δημόσια πανεπιστήμια μεγάλου αριθμού μαθητών/μαθητριών, οι οποίοι/ες θα αναγκαστούν να στραφούν σε αμφιβόλου ποιότητας ιδιωτικά κολέγια. Ταυτόχρονα, η εφαρμογή του, με τρόπο πρόχειρο, βιαστικό και χωρίς σοβαρή μελέτη, θα θέσει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα πολλών Τμημάτων και Σχολών Περιφερειακών Πανεπιστημίων, όχι κατ' ανάγκη χαμηλής ακαδημαϊκής ποιότητας, εφόσον μάλιστα η χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων συνδέεται με τον αριθμό των εισακτέων.

Η. Η Συνέλευση του Τμήματος Κοινωνιολογίας θεωρεί πως η **θέσπιση ενός αυστηρού ανώτατου ορίου φοίτησης (v+2)** εντατικοποιεί τις σπουδές χωρίς να λαμβάνει υπόψη πως, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης (που αναμένεται να οξυνθεί λόγω και της πανδημίας), πολλοί/ές φοιτητές/φοιτήτριες αναγκάζονται να βιοπορίζονται εργαζόμενοι/ες παράλληλα με τις σπουδές τους. Με δεδομένο μάλιστα πως συνήθως εργάζονται σε επισφαλείς συνθήκες (αδήλωτης) εργασίας, δεν δύνανται να προσκομίσουν σχετική βεβαίωση εργασίας (για να ενταχθούν στην ευνοϊκότερη ρύθμιση της μερικής φοίτησης). Με τη θέσπιση ενός τέτοιου αυστηρού και οριζόντιου μέτρου, χωρίς να παρέχεται μεγαλύτερη ευελιξία στην οργάνωση του χρόνου των σπουδών (με τη δυνατότητα αναστολής ή παράτασης φοίτησης), ο νόμος απειλεί να θέσει εκτός πανεπιστημιακών σπουδών μεγάλο αριθμό νέων ανθρώπων, πολλοί εκ των οποίων ως σήμερα λάμβαναν τελικά το πτυχίο τους και ακολουθούσαν μια αξιόλογη επαγγελματική ή και ακαδημαϊκή πορεία. Στον βαθμό, δε, που οι λεγόμενοι «λιμνάζοντες» φοιτητές δεν επιβαρύνουν οικονομικά ή διοικητικά το Πανεπιστήμιο, το μέτρο αυτό δεν θα έχει καμιά συνεισφορά στην εύρυθμη λειτουργία των Ιδρυμάτων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΩΛΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ**